

Žvilgsnis į prabėgusį rudenį

Dar neišblėso lietuviškos vasaros įspūdžiai, gražėjančio Vilniaus vaizdai, šilta Dainų šventės nuotaika, bendravimo PLB seime džiaugsmas, o žiūrėk - jau ir rudens prabėgta. Kuo gyvena negausi Vengrijos lietuvių šeima? Nesitaikom su kasdienybės rutina, buities nesklandumais – imam ir surengiam šventę.

Gruodžio mėnesį mūsų mažuosius aplankė dosnusis Kalėdų Senelis, šioje šalyje vadinamas Mikulašu. Tyliai išduosiu paslaptį: žilą Senelio barzdą šiemet buvo prisiklijavęs mūsų pirmininkas Sigitas Povilaitis – daugelio renginių sumanytojas ir entuziastingas vykdytojas. Smagu buvo matyti ūgtelėjusius mūsų mažylius, klausytis jų stropiai išmuktų eilėraščių ir dainelių. O tos nuostabios pilnos akys (ne vieno mėlynos), nukreiptos į ilgai lauktą Senelį! Kol vaikai suko Jurgelio mestrelio ratelius, vijo siūlus, jų tėveliai ir jaunieji seneliai dalijosi slogiomis naujienomis iš Lietu-

vos. Specialiai į renginį atvykę visada mūsų laukiami Lietuvos Respublikos ambasadorius Romualdas Kozyrovičius su žmona, konsule Daiva Ramašauskaitė bei pirmasis ambasados sekretorius Edvilas Raudonikis aiškino mums susidariusios politinės krizės galimus sprendimo būdus, domėjosi šio gėdingo skandalo atgarsiais vengrų žiniasklaidoje. O jų buvo ir spaudoje, ir televizijoje. Tik prieš mėnesį alpom iš džiaugsmo prie televizijos ekranų, stebėdami mūsų krepšinio rinktinės triumfo kelią į Europos čempionato auksą, spindėdami priimdavome bendradarbių ir bičiulių vengrų geranoriškus sveikinimus, o dabar pasimėtę skėsciojame rankomis, sukame žvilgsnį į šalį, kreipiame kalbą kita linkme, nes, kaip sako liaudis, ir paukštis savo lizdo netęsia. Daug Lietuvos žmonių nusivilia demokratija, žodis „politikas“ tampa keiksmažodžiu, tačiau nepamirškime, kad būtent tos pačios demokratijos dėka ši negarbinga istorija iškilo į paviršių. Tikimės, kad teisingumas bus atstatytas.

Ir vis dėlto, kol mūsų vadai murkdosi politiniame purve, kurdami „savotišką“ Lietuvos įvaizdį pasaulyje, mes bandomė pasidžiaugti kitomis lietuviybės apraiškos formomis.

Gruodžio 3 dieną Centrinės Europos universiteto auloje, dalyvaujant tarptautinei publikai ir vietos lietuviams, buvo atidaryta lietuvių grafiko Arvydo Užė-

Senelio dovanos.

los monotipų paroda. Lietuvių menininką pristachiusi vengrų grafikė Ilna Arva apžvelgė per pastaruosius ketverius metus Budapešte sukurtus darbus. Įkvėpimo kūrybai Arvydui teikia sodas, kurį jis pats puoselėja stebėdamas paslaptinę jo metamorfozę, paklūstančią metų laikų kartai. Sodas – tai vieta, kur menininkas išgyvena dvasinę pilnatvę, jaučiasi visiškai saugus ir laimingas.

Užėla su žmona Audrone ir sūnumi Tomu šiuo metu gyvena Budapešte. Čia jo žmona užima aukštas vadovaujančias pareigas Atviros visuomenės fonde. Šeima noriai dalyvauja lietuviškame Budapešto gyvenime. A. Užėlos paroda veiks visą sausį. Šimtams kitataučių tai bus pažintis su Lietuvos menu.

Laukiame Budapešto pavasario festivalio – juk jame vėl du lietuviški renginiai. Tai Anželikos Cholinės šokio teatro spektaklis ir Baltijos trio koncertas. Kiek pajėgiamė, garsiname juos tarp vengrų. Taip norėtūsi, kad apie mūsų kraštą, jo žmones, meną sklįstų gera nuomonė.

Diana DUMŠAITYTĖ-BALINT

Arvydas Užėla su žmona Audrone ir sūnumu Tomu pristato Budapešte sukurtus darbus.